

Søren Pind
Frie ord
346 sider
Gyldendal

Søren Pind fortæller igen i sin bog, hvordan det var, at valget af Uffe Ellemann Jensen som statsminister glippede -; der kom bogstaveligt talt en kat i vejen. Uffe kom for skade at dele taxa med en journalist fra Ekstra Bladet, der i Uffes køkken spurgte, hvordan det gik med Uffes kat. "Den er hjemme" var svaret, og det var altså de ord, der næste morgen havnede på avisens forside.

Sætningsforløbet har der været stort slagsmål om, siden Søren Pind kom frem med historien første gang for år tilbage, men Søren Pind har hele tiden fastholdt sin udlægning, og det gør han altså igen i bogen her, der udover sin underholdningsværdi giver en meget fin og interessant indsigt fra en mangeårig politiker, der er gået hele vejen fra de spæde dage i sin ungdom, da han mødte Ronald Reagan, og til han i admiralsuniform takker af i politik efter at have beklædt adskillige høje embeder.

Det er en klog bog, meget klog, som man læser hurtigt, fordi Søren Pind fortæller på en måde, der gør politik levende og interessant. Vi kender ham jo på den måde, at han er en flab, der gør nøjagtigt, hvad der passer ham, sætter håret, som det passer ham, synger som det passer ham, at han siger i Mads og Monopolet, hvad der passer ham. Og i bogen kan vi så læse, hvordan han sammen med sin departementschef har været med til at gradbøje regler for at kunne hjælpe en familie til en betjent, der var blevet skudt på Christinia.

Vi får udover en række muntre historier også et meget seriøst indblik i politik, som det foregår på borgen, med en i bogen beskrevet kolerisk politiker som Claus Hjort Frederiksen, Søren Pinds store forkærlighed til forskning og videnskab samt hans helt klare holdning om, at politik er et spil om magt, og om hvordan han oplevede hele spillet omkring A.P. Møllers gave - Operaen.

Med en ofte filosofisk overbygning mellem linjerne og citerende den britiske dronning "annus horribillis" kommer man på ingen måde uden om, at det her er en af de bedre bøger om spillet

bag Christiansborgs kulisser.

Bl.a. fordi man mærker, hjerteblodet banke hos Søren Pind og læser, hvordan han lader sine oplevelser som husejer, der føler sig snydt af grådige forsikringsselskaber, flyde, han tager personligt kampen op og bruger sine egne erfaringer til fremover at stå vagt om borgernes værn mod nidkære forsikringsselskaber og modvillige ejendomsselskaber.

En meget fin bog der indiskutabelt højner en forhenværende stor kapacitet i dansk politik til en lysende astoride - ikke stjerne for det ord vil Pind garanteret ikke bryde sig om - på eftermælets store himmel, fordi han bruger sig selv langt mere i samfundets og den enkelte mands tjeneste i kampen for retfærdighed, end noget andet vi er kommet på fornylig.